

גירושין הלכה יד
דפי"ט שם הל' ד עוש"ע
חלצה"ע סימן קכט סעיף
ג וסי' קנ סעי' א :

[עו' חוספות גיטין פֿי
ד"ה מפני וכו' כחכו
דבר זה צאט ר"י]

תוספות ישנים

[illegible]

כזרון איך באשם וליכא לזימער משום דחשיבא כמזידה הוא
דלא מיחייבא קרבן משום דהוי לה למידק דהא תמן (לעיל פז ע"ט)
האורז ב"ד ליגשא (ד) וחורז וקלקלה חייבת בקרבן שלא האורז אלא
ליגשא ויותר קרובה היא למזיד
בשקלקלה מכשנית אלא טעמא משום
יחיד ששעה בהוראת ב"ד פטור דרכי
אית ליה לר' שמעון בפ"ק דהוריות
(דף נז:) והאי דנקט הכא כזרון איש
באשם סימנא בעלמא הוא :

מַלְכוּת יוֹן כ"ו • והא דלמנר
 כע"ז (דף י"י) דבגולה הִין
 מוֹיִן אַלָּא לַמְּלָכוֹת יוֹן בְּלִבָּד אַר"ס
 דהיינו בַּשָּׂר שְׁטָרוֹת דְּבָגַס שׂיִיד
 שְׁלוֹם מַלְכוּת דְּדָבֵד גְּדוּלָּהּ אֵיבָהּ
 לַהֲפָרִיד אִישׁ מֵאַשְׁרוֹ וְאִין מוֹיִן אַלָּא
 לַמְּלָכוֹת אִתָּהּ הֵעִיר בְּלִבָּד * :

היה במזרח וכתב במערב לא כמו שפירש ריב"ן דלבעל קאי דזהדיא אמר' בגיטין (ד' פ' וס) היה במזרח מאן אילימא בעל היינו סינה שם עירו אלא סופר כדאמר להו רב לספרי כי יתביתו בהני כתובי בהני כו' וה"ל שכתלמא בעדים לרי"ך לכתוב מקום שחוממים דליכא קפידא שיטולין לבא לידו הומה אכל בסופר מאן קפידא איכא ועוד תימנה דעכשו עטבין לכתלה שהסופר כתב כהנה בעיר זו ושולחה לחתן לעיר אחרת שהוא מקום חופה וכותבין שם עיר החופה שם חותמין ושמו י"ל הא דנקט הגמרא היה סופר במזרח לאו דוקא משום סופר אלא משום עדים אלא משום דמתני' קתני היה במזרח לשון יחיד דמשמע סופר ואורחא דמילתא דבמקום שהסופר סתב שם עדים חותמים וליכא פסולא אלא משום עדים ורב דקאמר גמ' לסופרים לא היה מקפיד אלא משום עדים ובכאן שטרות אפילו סינה מקום עדים דיעבד כשר כדקתני בחד דיני ממונות (סנהדרין ג' ע"ב) שטר שזמנו כתוב בחד בגיטין אע"פ שבאו עדים ואמרו בחד בגיטין עמנו הייתם שטר כשר ועדין כשרים חיישינן שמה איתירוהו וכתבוהו אלא בגיטין החמירו והא בגיטין המאחרים כשרים היינו כשהעדים והסופר היו בלוחה העיר בזמן הכתוב בגט וה"ל מלאו באשפה אמאי כשר לרבי יוחנן שמה איתרו וכתבו ולא חש הסופר להוסיף

בעיר ציוס הכתוב צו וזרקו לאשפה והואו דהיה במזרח כ"ר"מ נא
אחי כדמוכח בהמגרש (גיטין פ"י) לפר"ח גביה) גיטין פסולים דפרין
הא חיבא שלום מלכות דפי' דלאו אשלוס מלכות קפדינן דהואו מותא
אפי' לכתחלה לרבנן דר' מאיר כמו שאנו כותבים לבריאת עולם
אלא מסיפא דהיה במזרח וכתב במערב פריך וכן מוכח בפר"ח
דגרס האיובא כתב לשם מלכות כו' משמע דמסיפא פריך ומוכתא
סוגיא דהתיא כר' מאיר ואר"י דלא מחזיקין ליה כמאוזר דמסתמא
צו ציוס שמתא נכתב כמו שמוכח מתוכו ומסתמא שם היה הסופר
יתבאר: **תא** שמע כל עריות כו' - ס"ד בטובס יבמרו שיין למ
להגשא עד שיבצר הדבר שמוחתר לשוק אבל כאן בחזקת היס
לא שיין חיבאי לה לאקרוי גיטא כמו לעיל דמייירי אפילו אקריאת
דחיבאי לה לאקרוי לניטא לאחר שנתן לה הסופר: **תא** שמע שינא
ביאודא וכתב שם של גילי ס"ד דהכא מתי ה"ל למיעבד אע"ג דלאקרוי
דקא דכאן ביאודא אי שמו כן: **תא** שמע כנסה בגט קרח - ח"ו
ומש"ל דחיבאי לה לאקרוי גיטא צבית דפי' דבקיאות דבריה הרבה ואין
אחר וז' דלא מיתרלא בתיימא כשיטרא קיימא דכפרסייתא [ע"ש חו'
לכתוב מקום עמידתו באותו יום אלא מקום עיזר דירתו דהא בגיטין

(97 ב:) מצעסותה : סך קמי
רצון היא ולא פיתני שנים
ושנים ומשחמטין סדריהו

למעבד • ולהחזיר לבעלה
כל הני • ולא חמרינן מ
שנינו אמר ליה ואשנינו
התשובה חנן ממילא שמעיה
ופסקי: ונמנע ולא עבד
ניסת בבית דין ואח"כ יא
וכחז מקומו חי נמי בידוע
ימר איבעי לה לאחמנוי שהיה
לשוק עומדת: **תא** שמו
ג'טא אחר כתיבה קודם נמי
ה שמו ושמה כו'. כגון שיש לו
לג'טא קס"ד כשר ומשני דלי
דהבא לא פשעה כל כך דלא
הגמרא מביא הך משניות כסוד
במחנות קב: ד"ה ת"ס מחו': **שם**
הבאים ממדינת הים חי חס

יחא • דקתינ חוץ מלשחא איש (ב) כולה
 ו דמשמע אבל בעדים לא אלא תריץ
חוץ מלשחא איש • דהייט בעדים ושניסח
 ע"פ ב"ד בעד אחד דתרווייהו בעו
 גט וכיון דבעינן גיטא אלאמא מילתא
 היא ומתברר אקמא : **כחב לשם**
מלכות שאינה הוגנת • סופר שהיה
 צריך למנות למלכי ישראל או לשם
 מלכות אחרת כגון לשם מלכי רומי
 ותנא קרי לה שאינה הוגנת משום
 דלוי להם לא כחב ולא לשון כדכתיב
 (עובדיה ה) בזוי אתה מלך : **הלא**
מזה ומזה • אם ניסת בזאותו גט :
כל סדרבים • כל הגך קלקולו דמתני' :
מאי הוה לה למיעבד • סבורה היתה
 שהוא גט כשר : **לאקרייה לגיעא** •
 לפני חכם : **וסלכס לרעה ונשאת**
לשוק • שנפטרה בייבוס חבדרה
 ואח"כ נמצאת זו חילוניות ואין ביאתה
 פוטרת לרעה כדאמר בפ"ק (דף י"ב)
 פרט לחילוניות שאין יולדת : **הלא** •
 לרעה מזה ניסחת לו ויבמנה ורבי
 עקיבא היא (לקמן דף ז"ב) דלביד
 חייבי לאוין כגון יבמה לשוק כחייבי
 כריתות כלשת איש ממש : **כל עריות**
שאמרו פוטרות לריותיהן • לשוק בלא
 חילול ויבוס כגון ע"ז נשים דפ"ק
 (דף ב') : **הלכו לרוע אלו ונשאו** •
 לשוק ונמצאת הערוה חילוניות וטועה
 שהוקקה לרעה לייבוס למפרע
 דערוע חילוניות אינה פוטרת לרעה
 דחילוניות מקח טעות הוא ולא אשתו
 היא ואין זו לרע ערוה וקוקה לייבוס
 כדאמר בפ"ק (סג) וטולן שמחו או
 שמיאו או שנמצאו חילוניות לריותיהן
 מותרות : **הלא** • הלכה מזה ומזה כ' :
גט לאיש ושובר לאשה • שהבעל נותן
 שבר הגט והאשה כותבת שובר לגבות
 כתובתה מן בעלה ולתת לו השובר
 שאם לא היתה נותנת לו שובר לא
 יפרע לה כתובה : **ונתנו זה לזה** •
 כסבורה זו לקבל גט מיד בעלה
 וקבלה שובר והיא נתנה לו גט : **גט**
קרת • קרת מקושר קמירי כדאמר
 בבבא בתרא(דף קס) גט פשוט עדין
 מתוכו גט מקושר עדין מתאחרין
 כשהיה טופלו מותם העד על הכפל
 וחוזר וכופלו ומותם עד שני וכן
 שלישי ואם היו קשריו מרובים
 מעדין היינו גט קרת ופסול : **סבר**

למייעבד עובדא במאי הוה לה
 אהא איז שפאט צעדיס: וספא
 הוה לה למיעבד: אמר ליה ולא
 לממוי: אס זא דומק ומארץ (ג) לדמוק
 נאן דלא אמרינן מאי הוה לה למיעבד: (ג)
 עובדא: ולקלא לא חיישין: אס
 קול שבעלא חי ולפניט לא צא:
 כל
 שהסופר שם (וע"ע חוס' גיטין פ' ד"ה כי
 בחזקת איסור לשוק שומדת ואין לה
 עכב סופר גט לאיש ט') - ס"ד דהבא
 הינה ועייליה לבי ידיה ואיחלף ומשי
 שמות אחד ציהודה ואחד בגליל והיה
 צעיי לה לאקרייה גיטא ולשאלו ולאסוקי
 יציעי לה לאסוקי אדעתא דמיפסיל בבכי
 דהמשנה אלא כסדר הראוי להקשות זה
 עירו וסם עירא. כנראה לר"י דלא חיישין
 שר לידע מקום עמידתם בחזותו יום:
 כל

גלות הש"ס
גמ' איבער אלע לאקאיי
בו' ע"י גיטוי יט
ע"כ תוס' ד"ס זרעין
מקריס •